

योग 94, b, 22 Bezeichnungen mystischer Formeln.

दधिवारि (2. दधि + वारि) adj. saure Milch an Stelle des Wassers habend, von einem Meere H. 1075.

दधिवाहन (2. दधि + वा०) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Aṅga und Vaters des Diviratha, MBh. 12, 1796., HARIV. 1693. fg.; vgl. VP. 445, N. 13. LIA. I, 718. fg.

दधिविदर्भ m. pl. N. pr. eines Volkes, v. l. für दशीविदर्भ VP. 193, N. 141.

दधिषोण (2. दधि + शोण) m. Affe TRIK. 2, 3, 6.

दधिषाय्य m. geklärte Butter UṅĀDIS. 3, 97. — Vgl. दिधिषाय्य.

दधिषु s. दिधिषु.

दधिसक्तु (2. दधि + सक्तु) m. pl. geröstetes Mehl in saurer Milch eingeweicht AK. 2, 9, 48. H. 399. ऀCV. GRHJ. 3, 5. KAUC. 139. दधिशक्तु MBh. 13, 5049.

दधिसर (2. दधि + सर) m. saurer Rahm WILS.

दधिसार (2. दधि + सार) n. frische Butter H. 408.

दधिस्कन्द (2. दधि + स्क०) m. N. pr. eines Tirtha ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, a, 42.

दधिस्रेह (2. दधि + स्रेह) m. saurer Rahm TRIK. 2, 9, 17.

दधिस्य् (von 2. दधि), दधिस्यति nach saurer Milch verlangen SIDDH. K. zu P. 7, 1, 51. Vop. 24, 5. — Vgl. दधीय्, दध्यस्य्.

दधिस्वेद (2. दधि + स्वेद) m. ein best. Milchproduct, = घोल ĠAṬĀDH. im ÇKDR.

दधीच m. N. pr. jüngere Form von दध्यञ्. Giebt seine Gebeine hin, aus denen ein Donnerkeil zur Tödtung des Vṛtra gebildet wird, MBh. 3, 8695. fgg. 9, 2949. fgg. 12, 13212. fgg. 1, 5430. 3, 8437. Die Sarasvati empfängt seinen Samen, aus dem Sārasvata hervorgeht, 9, 2929. fgg. Dadhīkā (Dadhīki im MBh.) und Daksha VP. 63. D. und Kshupa LIṅGA-P. in Verz. d. Oxf. H. 44, b, Kap. 35. 36.

दधीचि m. = दधीच BHĀG. P. im ÇKDR. रत्नानि वलादित्याद्दधीचितो ऽन्ये वदन्ति ज्ञातानि VARĀH. BRH. S. 81 (80, a), 2. दधीचिर्दानवारो ऽभूत् Verz. d. Oxf. H. No. 370. tritt gegen Daksha auf (s. दधीच) MBh. 12, 10283. fgg. दधीच्यस्थि Dadhīki's Gebirn, Donnerkeil, Diamant (s. u. दधीच und दध्यञ्) TRIK. 2, 9, 31.

दधीमुख s. u. दधिमुख.

दधीय् (von 2. दधि), दधीयति gern saure Milch essen Schol. zu KĀTJ. Ça. p. 648, 2 v. u.

दधीक् adv. fest, tüchtig, fortiter: रातकृच्यस्य सुष्टुतिं दधुक्स्तेमैर्मनामके RV. 5, 66, 3. पिबा दधुयथैचिषे 8, 71, 2. नेत्रा धुलुकरेसा जर्हृषापो दधुग्विदधुन्यर्षुङ्कयति 10, 16, 7. Dieses Wort wird P. 3, 2, 59 und Vop. 26, 71 auf धर्ष (धृष्) zurückgeführt, so dass ein Thema दधुष् anzunehmen wäre; auch wird TRIK. 3, 1, 10 das Wort geradezu धुलु und धृष्ट gleichgesetzt und Vop. 3, 149 ein du. दधुषौ und ein pl. दधुषम् gebildet. Form und Bedeutung des Wortes führen vielmehr auf दर्क (दृक्).

दधुषै (von धर्ष) adj. tapfer, siegreich kämpfend: विन्मा हि त्वा धनञ्जय वानेषु दधुषं कवे RV. 3, 42, 6.

दधुषि im Padap. st. दधुषि.

दधुषिणि adj. so v. a. दधुष. विन्मा हि त्वा हरिवः पत्सु सोमस्त्रिमधृष्टे चिद्धुषिणिम् RV. 8, 50, 3.

III. Theil.

दधु m. Bein. Jama's ÇABDAR. im ÇKDR.

दध्यञ् (दधि + ञ्) m. nom. दध्यञ्, acc. दध्यञ्म, instr. दधीचै (vgl. P. 6, 1, 170, wo im Scholion उदात्ता st. अनुदात्ता zu lesen ist; in der klass. Sprache müsste man दधीचा erwarten) u. s. w. N. eines mythischen Wesens, Sohn Atharvan's genannt. Nir. 12, 33. Der Mythos von D.

stand vielleicht ursprünglich in Zusammenhang mit dem von Dadhīkrā. Die Bruchstücke desselben, welche die vedischen Texte enthalten, lassen sich in drei Gruppen ordnen: a) anschliessend an den Mythos der Açvin: D. mit dem Kopf eines Rosses zeigt den Açvin an, wo bei Tvashṭar die Süßigkeit d. i. der Soma zu finden sei: स्रार्थर्वापा-

पाशिनो दधीचे ऽद्यं शिरः प्रत्यैरयतम् । स वा मधु प्र वैचदताफलाष्टं प-
द्वैन्नावपिकदयं वाम् ॥ RV. 1, 117, 22. दध्यञ् कृ यन्मधोथर्वपो वामस्य शी-
क्षा प्र यदीमुवाच 116, 12. युवं दधीचो मन स्रा विवासाथो ऽथा शिरः प्रति
वामस्यै वदत् 119, 9. Hierher dürfte auch die folgende Erwähnung ge-
hören: येना नक्वो दध्यङ्घोर्णुति येन विप्रास स्रापिरे । देवानां सुभे अम-
तस्य चाहपो येन अर्वास्यानप्रः 9, 108, 4. — b) im Indra-Mythus: स्रहं
दस्युयुः परि नृणामा दे दे गोत्रा शितन्दधीचे मातरिचने RV. 10, 48, 2.

Indra erschlägt Feinde mit den Gebeinen (hier wohl die Knochen des Rosses; vgl. Simson's Eselskinnbacken) des Dadhīānk: इन्द्रो दधीचो
अस्यभिर्वात्राप्यप्रतिष्कृतः । जधानं नवतीर्नव RV. 1, 84, 13. Phantastische
Legenden, welche an diese Züge sich anreihen, führt Śā. aus der
Ueberlieferung der ÇĀtjājanin u. A. an zu RV. 1, 84, 13. 116, 12; vgl.
u. d. d. u. folgende Stellen aus dem BHĀG. P.: नन्वेष वस्रस्तव शक्र
तेजसा हरेर्दधीचस्तपसा च तेजितः 6, 11, 20. श्रेयः कुर्वति भूतानां साधवो
डुस्त्यज्ञामुभिः । दध्यङ्घिविप्रमृतयः 8, 20, 7. — c) D. als Opferer und Beter
der Vorzeit: यामथर्वा मनुष्यिता दध्यङ्घियमत्तत RV. 1, 80, 16. तमु त्वा
दध्यङ्घिषिः पुत्र इधि अथर्वणाः 6, 16, 14. दध्यङ्घं मे जनुषं पूर्वा अङ्गिराः प्रिय-
मैधः कावो अत्रिर्मनुर्विडः 1, 139, 9. — Die von D. verkündigte Süßig-
keit wird in der Folge als ein geheimes Wissen aufgefasst: दध्यङ्घं कृ वा
आन्यामाथर्वपो मधु नाम ब्राह्मणमुवाच ÇAT. BR. 4, 1, 5, 18. 14, 1, 5, 18. 20.
25. 4, 13. 5, 5, 16. fgg. BHĀG. P. 6, 9, 50. fgg. Dadhīānk ein Sohn Athar-
van's von der Kitti 4, 1, 42. im Lehrerverzeichniss ÇAT. BR. 14, 5, 5,
22. 7, 3, 28. heisst Āṅgīrasa: दध्यङ्घा अङ्गिरसो देवानां पुरोधानीय आ-
सीत् PĀNĒAV. BR. 12, 8. Pāthujā ANUKR. zu KĀTJ. 16, 4. — Vgl. दधी-
च, दधीचि, दधिक्रा.

दध्यञ् (2. दधि + ञ्) n. mit saurer Milch bereiteter Reis JĪĠN. 1, 288.
दध्यस्य् (von 2. दधि), दध्यस्यति nach saurer Milch verlangen SIDDH.
K. zu P. 7, 1, 51. Vop. 24, 5. — Vgl. दधिस्य्, दधीय्.

दध्याकर (2. दधि + आ०) m. das Meer von saurer Milch ÇABDĀRTHA-
KALPATARU im ÇKDR.

दध्यानी f. N. einer Pflanze, = सुदर्शना RATNAM. im ÇKDR.

दध्योषिर (2. दधि + षा०) adj. mit saurer Milch gemischt, vom Soma
RV. 1, 5, 5. 137, 2. 5, 51, 7. 7, 32, 4.

दध्युतर (2. दधि + उत्तर) n. saurer Rahm ÇABDĀK. im ÇKDR. SUÇR. 1,
139, 11. 19. HARIV. 4216. दध्युतरग n. dass. RATNAM. im ÇKDR.

दध्युद (2. दधि + उद) adj. saure Milch statt Wasser habend, von ein-
nem Meere ĠAṬĀDH. im ÇKDR.

दध्यौदन (2. दधि + औ०) m. mit saurer Milch bereiteter Muss P. 2, 1,
32*